

Arrest

nr. 280 084 van 14 november 2022

in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DEMOLDER, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 18 mei 2022.

Ook haar verloofde V.R.A. dient op 20 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 17 juni 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Peruaans staatsburger afkomstig uit Lima. U verloofde zich met V. R. A. (...) (O.V. X) met wie u één dochter kreeg. Uit een vorig huwelijk heeft u nog een andere dochter. Samen woonden jullie in Pamplona Alta, een arme en gevaarlijke buurt in een deelgemeente van Lima. U bent verpleegkundige en tijdens de covidcrisis diende u covidvaccins toe aan burgers. U deed eveneens mee aan een overheids campagne waarin gedemonstreerd werd hoe vaccins worden toegediend. U kwam hierbij in beeld. Op 20 augustus 2021, rond 19 uur 's avonds, stond er een onbekende man met een wapen voor de deur. Hij verzocht u in een wagen te stappen waar nog twee andere mannen in zaten en jullie vertrokken. Tijdens de rit werd u verzocht om naar beneden te kijken en werd u onder schot gehouden. De crimineel zei dat u geen klacht mocht indienen omdat u anders de gevolgen zou dragen: hij kende immers uw man en kinderen en hij wist waar u woonde. Hij verwees ook naar zijn contacten binnen de politie. U kwam aan op een onbekende plaats waar u werd gevraagd om een kogel uit het been van een gewonde man te halen. Wanneer u de schotwonde had verzorgd, werd u weer naar huis gebracht. U besloot door de bedreigingen niet naar de politie te stappen en ook dacht u dat het maar een éénmalige gebeurtenis was geweest. Op 9 september 2021 kwam diezelfde gewapende crimineel u opnieuw ophalen bij u thuis. Deze keer moest u een rugwonde behandelen en werd u nadien opnieuw naar huis gebracht. U vreesde dat u vaker mensen ging moeten verzorgen en het feit dat de criminelen uw dochters kenden maakte u bang. Omdat de criminelen wisten waar jullie woonden, beslisten jullie om na het laatste incident naar uw ouders te verhuizen waar jullie nog vier weken bleven. V.(...) vroeg raad aan zijn familieleden in België en jullie besloten dat het beter was om te vertrekken uit Peru. Klacht indienen bij de Peruaanse politiediensten zou niet helpen: om een centje bij te verdienen hadden zij soms overeenkomsten met criminelen. Soms helpt de politie wel, maar meestal niet. Op 5 oktober 2021 vlogen jullie naar Spanje waarna jullie doorreisden naar België. Op 20 oktober 2021 verzochten jullie om internationale bescherming. U bent bang dat u de persoonlijke verpleegster van criminelen zou worden en indien u iets niet voor hen zou kunnen oplossen, ze u zouden vermoorden of wraak nemen via uw kinderen die ontvoerd of vermoord kunnen worden. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: de identiteitskaarten van u en uw kinderen, uw twee diploma's verpleegkunde en een video van de overheids campagne waarin u (quasi onherkenbaar) bent te zien met een mondmasker en een hoofddekse.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met enkele onbekende criminelen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uw problemen waren immers uitsluitend te wijten aan het feit dat u als verpleegkundige bij u thuis buiten uw wil om gevraagd werd om criminelen te verzorgen. U verklaarde uitdrukkelijk noch met de Peruaanse autoriteiten, noch met andere medeburgers (behalve die enkele onbekende criminelen) problemen gehad te hebben (CGVS-vragenlijst L.(...) en V.(...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.7; CGVS L.(...), p. 5; CGVS V.(...), p. 5-6).

Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermings-

modaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit heeft u evenwel niet aangetoond. Gevraagd of jullie naar aanleiding van uw problemen naar de politie stapten, verklaarden jullie immers dit niet gedaan te hebben (CGVS L.(...), p. 6; CGVS V.(...), p. 9). U en uw partner legden uit dat jullie bang waren dat de criminelen die u bedreigden connecties hadden met de politie. De politie in Peru is immers niet goed betaald en om meer geld te verdienen wagen agenten zich aan corruptie. Zo zouden ze de criminelen tegen wie u klacht had ingediend kunnen inlichten van uw klacht waardoor jullie problemen kunnen verergeren en jullie dochters dan gevaar zouden lopen. Hoe dan ook zou u nooit absolute bescherming krijgen, want u zou alsnog gedood kunnen worden op straat – uw vader zei u dat het gevaarlijk was om klacht in te dienen – en meestal helpt de politie, die niet altijd efficiënt is, niet waardoor een klacht zinloos is. U had trouwens geen informatie over uw belagers (CGVS L.(...), p. 8-9; CGVS V.(...), p. 5-6; p. 9). De redenen voor jullie nalaten om klacht in te dienen bij de politie, kunnen evenwel niet overtuigen. Naast het feit dat u niet wist of uw belagers daadwerkelijk connecties hadden en uw partner zelfs geen concreet voorbeeld kon geven van gevallen waarbij families de negatieve consequenties ondervonden nadat een familielid een politieklacht had ingediend, erkenden jullie immers dat niet alle politieagenten en niet elk politiekantoor zich wagen aan corruptie. Uw vader is een gepensioneerd politieagent die zijn job graag heeft gedaan en die binnen het drugsdepartement bendes oppakte die nadien ontmanteld werden. Uw partner erkende bovendien eigenlijk niet te weten of de politie naar aanleiding van een eventuele klacht van jullie zou optreden (CGVS L.(...), p. 4; p. 6; p. 8-9; CGVS V.(...), p. 5-6 en p. 9-10). Dat sommige agenten corrupt zijn en met criminelen samenwerken, is overigens een probleem dat overal ter wereld voorkomt, niet alleen in Peru, en volstaat op zich niet om te besluiten dat er in uw land geen beschermingsmogelijkheden zouden zijn. Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruaanse politie, in tegenstelling tot uw beweringen dat ze meestal niet helpt, haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Dit bevestigde uw partner ook (CGVS V.(...), p. 10). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Hierop gewezen, erkende u dit (CGVS, p. 9). Ook het feit dat u ooit een gsm-diefstal heeft aangegeven en dat u uw gsm niet heeft teruggezien, volstaat niet om te besluiten dat er geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst zijn (CGVS L.(...), p. 10). Nergens ter wereld is de kans immers groot dat een gsm-diefstal aanleiding zal geven tot een grondig onderzoek. Dat jullie, gelet op het voorgaande, nagelaten hebben om klacht in te dienen, overtuigt dan ook niet. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij naar aanleiding hiervan echter geen onderzoek voeren om bewijzen te verzamelen tegen uw belagers, zelfs al had u geen informatie over hen, en tegen hen vanzelfsprekend ook niet optreden. Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, de identiteit van uw kinderen en uw professionele activiteiten als verpleegkundige, wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat u geen specifieke vrees koestert voor het feit dat u in beeld komt in de overheids campagne (CGVS L.(...), p. 10).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel stelt verzoekster dat zij recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus *"gelet op het onmiddellijk en reëel gevaar voor geweld"*. Derhalve voert zij in wezen de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster herhaalt dat zij omwille van haar werkzaamheden als verpleegster in Lima werd gevisieerd door criminele bendeleden om onder dwang medische hulpverlening te verstrekken. Zij wijst erop dat dit punt door het CGVS niet wordt betwist.

Volgens verzoekster bewijst het feit dat haar bedreigers kennis hadden van haar woonplaats en de bedreiging tot het verlenen van medische hulpverlening steeds onder gewerschot gebeurde, de ernst van haar vrees.

Zij benadrukt dat het gevaar waaraan ze werd blootgesteld specifiek is aan haar situatie als verpleegkundige en het niet ging om een gevaar waaraan de bevolking van Peru in het algemeen is blootgesteld.

Verder betoogt verzoekster dat er in Peru een grote mate van corruptie is en beweert ze *"dat er geen doeltreffend juridisch systeem bestaat in Peru voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van de handelingen die ernstige schade vormen."* Verzoekster verwijst hierbij naar overweging 26 en artikel 7 van de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming.

Zij klaagt aan dat het CGVS slechts zeer oppervlakkig over deze punten gaat, de focus legt op een eventueel optreden van de politie in het algemeen en zich hiervoor op gebrekkige wijze heeft gebaseerd op bronnen en stukken die *"tegelijk geen informatie bieden met betrekking tot het optreden van agenten ofwel net wel bewijzen dat er in Peru in belangrijke mate corruptie voorkomt"*. Ze citeert in dit verband bepaalde bronnen waarop het CGVS zich heeft gebaseerd en haalt eveneens eigen algemene landeninformatie aan. Verzoekster meent hierover dat alle aangehaalde elementen de grote mate aan corruptie en straffeloosheid in Peru bewijzen.

Ze besluit dat ze zichzelf in gevaar zou hebben gebracht wanneer ze een klacht bij de lokale autoriteiten zou hebben ingediend.

2.2. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan de motiveringsplicht. Ze meent dat de argumenten uit de bestreden beslissing verkeerd en tegenstrijdig zijn.

Zij licht toe: *"Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de vrees van verzoekster tweeledig is. Zo gaat deze enerzijds in op het feit dat het ambt van agent in Peru in grote mate gepaard gaat met corruptie, o.m. door de samenwerking van agenten met misdaadorganisaties of het aannemen van gelden. Anderzijds gaat verzoekster ook in op het feit dat het juridische systeem in Peru als zodanig vaak gepaard gaat met straffeloosheid, waardoor misdadigers, zelfs wanneer deze gevat worden vaak snel terug vrij komen of gewoonweg niet gestraft worden.*

Door dit element van de uiteenzetting van verzoekster volledig buiten beschouwing te laten, laat de verweerder na op een uiterst belangrijk element te antwoorden."

Vervolgens geeft zij aan: *"Ten tweede gaat verweerder dan wel in op het punt dat corruptie in Peru zogenaamd op gepaste wijze wordt aangepakt. Zij haalt hiertoe echter stukken aan het compleet het tegenovergestelde aangeven. Daarnaast haalt zij ook stukken aan waarvan de pertinentie voor deze zaak volledig zoek is."*

Daarnaast stelt verzoekster dat de commissaris-generaal zijn beslissing heeft gebaseerd op algemene richtlijnen van de Peruaanse overheid, waarvan het niet duidelijk is of zij worden nageleefd, en op *"enkele krantenkoppen"*. De richtlijnen zouden informatie betreffen over het wangedrag binnen de politie. Ze betoogt hierover dat het bestaan van dergelijke richtlijnen het corruptieprobleem binnen de Peruaanse politie bewijst. Wat de persartikels betreft, stelt verzoekster dat er slechts één artikel is dat aantoonde dat enkele corrupte agenten werden aangehouden; er wordt echter geen melding gemaakt van sancties die

werden opgelegd. De overige persartikels bewijzen volgens verzoekster de hoge criminaliteitsgraad in Peru en de acties die de politie hiertegen heeft ondernomen. Verzoekster meent dat hieruit niet kan worden besloten dat er geen sprake is van corruptie en straffeloosheid in Peru.

Ten derde stelt verzoekster dat haar een absurde bewijslast werd opgelegd door de commissaris-generaal omdat ze geen concreet bewijs kon geven van corruptie in haar directe omgeving. Ze vindt het argument van de commissaris-generaal dat corruptie *“overal ter wereld voorkomt”*, onjuist om te besluiten dat er in een specifiek geval geen reëel risico bestaat tot corruptie en straffeloosheid.

2.3. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgende stukken toe:

- stuk 3: identiteitskaart verzoekster;
- stuk 5: Index Mundi *“Police Corruption Perceptions Index”* van 2018;
- stuk 6: Paul G. Wilhem, Journal of Business Ethics *“International Vaplidation of the Corruption Perceptions Index: Implications for Business Ethics and Entrepreneurship Education”* van 2002;
- stuk 7: Alejandra Rodriguez, Insight Crime, *“Peru's Anti-Corruption Crusade Grows Weaker”* van 10 december 2021.

Verzoekster brengt tevens de volgende documenten bij die het CGVS reeds aan het administratief dossier heeft gevoegd (zie map met landeninformatie):

- stuk 8: *“richtlijnen aangifte politiecorruptie”*;
- stuk 9: *“krantenuittreksels”*;
- stuk 4: United States Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor *“Human Rights Report Peru”* van 2021.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster werd tweemaal bedreigd door een criminele bende om onder dwang medische hulpverlening te verstrekken. Zij verklaart dat zij Peru heeft verlaten omdat zij vreesde de persoonlijke verpleegster van de criminele bende te worden en dat zij of haar kinderen zouden worden vermoord of ontvoerd wanneer zij een medisch probleem niet zou kunnen oplossen.

4.2. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

4.3. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het door verzoekster aangehaalde vluchtmotief, met name haar problemen met enkele onbekende criminelen, van louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard is. Er blijkt niet dat de gebeurtenissen zoals omschreven door verzoekster kunnen worden verbonden aan één van de vijf vervolgingsgronden bepaald in artikel 1 (A) 2 van het Vluchtelingenverdrag. Overeenkomstig artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet moet er een verband bestaan tussen de gronden van vervolging, vermeld in het Vluchtelingenverdrag, en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

Uit verzoeksters verklaringen noch uit de stukken die zij neerlegt, kan blijken dat zij omwille van haar nationaliteit, ras, geloofsovertuiging, politieke overtuiging of behoren tot een bepaalde sociale groep werd overvallen of zou zijn bedreigd of dat de autoriteiten om één van die redenen zouden hebben geweigerd haar hiertegen te beschermen. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen argument aan dat hierover anders doet denken; de weigering tot toekenning van het vluchtelingenstatuut wordt door haar ook niet betwist.

Deze problematiek zal dan ook worden besproken in kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Voorgaande volstaat voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico loopt in Peru.

5.2. Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekster voorts in gebreke om, het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Peru, een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De commissaris-generaal kan immers worden bijgetreden in zijn standpunt dat verzoekster niet aannemelijk maakt geen beroep te kunnen doen op de in Peru aanwezige autoriteiten om bescherming te verkrijgen.

De Raad wijst erop dat vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming op redelijke wijze moeten zijn uitgeput. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van de voormelde wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming.

Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier (AD CGVS, stuk 7, map met landeninformatie + verzoekschrift en stukken) blijkt dat Peru een juridisch systeem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat Peruaanse burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

Zo bemerkt de commissaris-generaal terecht dat de politie optreedt in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Dit bevestigde verzoeksters verloofde overigens ook (NPO V., p. 10).

Waar verzoekster in haar verzoekschrift meent dat zij geen beroep kan doen op de Peruaanse overheidsbescherming wegens corruptie, benadrukt de Raad dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad betwist niet dat het Peruaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent en kampt met corruptie, maar uit de voorliggende landeninformatie die melding maakt van corruptie, blijkt evenwel

niet dat er in Peru sprake is van een ernstig systematisch falen van of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn.

Zoals reeds vermeld, niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de Peruaanse autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen

Voorts blijkt dat er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de Peruaanse politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Zo werd er een specifieke websites beschikbaar gesteld waar burgers ongepaste gedragingen van de politie of daden van corruptie kunnen aangeven.

Dit blijkt evenzo uit de landeninformatie die verzoekster bij haar verzoekschrift heeft gevoegd. Er wordt niet betwist dat Peru te kampen heeft met corruptie, maar uit de landeninformatie die verzoekster citeert, blijkt evengoed dat de Peruaanse overheid zich hiervan bewust is, dat de nodige stappen werden/worden gezet om corruptie aan te pakken en dat er een duidelijke bereidheid en capaciteit is om deze misdrijven op te sporen, te vervolgen en te bestraffen. Verzoekster geeft onder verwijzing van stuk 7 zelf aan dat *“er steeds een eerste aanzet wordt gegeven om corruptie aan te pakken, bijvoorbeeld door het aannemen van nieuwe wetgeving of door het voeren van een actie die in de schijnwerpers komt”*. Er blijkt aldus niet dat de Peruaanse overheid volkomen passief staat ten aanzien van corruptie.

Wat betreft gevallen van politieke beïnvloeding en corruptie in de Peruaanse rechterlijke macht, blijkt uit de landeninformatie eveneens dat de Peruaanse overheid hier niet onverschillig tegenover staat. In 2019 werd immers de zogenaamde National Justice Commission opgericht, een onafhankelijke instantie bevoegd voor het aanwervings- en tuchtbeleid ten aanzien van het openbare ministerie en rechters, dat wordt gezien als een grote stap in transparantie en verantwoording. Deze commissie heeft sinds de oprichting reeds meer dan 100 overheidsmedewerkers verwijderd, inclusief rechters en parketmagistraten (US Departement of State, *“Peru 2021 Human Rights Report”*, p. 14). Verder blijkt uit de landeninformatie dat er een anti-corruptie-procureur-generaal werd aangesteld en dat in 2018 en 2019 heel wat maatregelen werden genomen om corruptie aan te pakken.

Uit de algemene landeninformatie die beide partijen ter beschikking stellen, blijkt bijgevolg niet dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk is waar redelijke maatregelen ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. Dat de genomen anti-corruptiemaatregelen niet steeds leiden tot de verwachte resultaten of niet steeds uitmonden in veroordelingen (stuk 7) of dat omwille van de publieke perceptie Peru als zeventiende wordt gerangschikt in de *“Police corruption perception index”* (stukken 5 en 6), doet hieraan geen afbreuk.

De Raad besluit dat het systeem voor overheidsbescherming in Peru niet perfect is maar ook niet theoretisch. Er kan worden aangenomen dat de Peruaanse overheden in het algemeen bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet kunnen en willen bieden.

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat ze zich tot de Peruaanse overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Peruaanse overheid voor bescherming. Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekster evenwel in gebreke om te bewijzen dat in haar geval geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is of dat deze niet toegankelijk is.

Uit verzoeksters verklaringen en die van haar verloofde blijkt dat zij nooit melding heeft gemaakt bij de Peruaanse autoriteiten van de bedreiging door criminele bendes (NPO L., p. 6; NPO V., p. 9). Het doel van een klacht bij de politie is evenwel het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Verzoekster tracht haar nalaten te verschonen door te verwijzen naar de aanwezige corruptie binnen de Peruaanse politiediensten en het gevaar waarin zij zich zou brengen als ze naar de lokale autoriteiten zou gaan. Echter, zoals de commissaris-generaal terecht bemerkt, kunnen deze redenen niet overtuigen: *“Naast het feit dat u niet wist of uw belagers daadwerkelijk connecties hadden en uw partner zelfs geen concreet voorbeeld kon geven van gevallen waarbij families de negatieve consequenties ondervonden nadat een familielid een politieklacht had ingediend, erkenden jullie immers*

dat niet alle politieagenten en niet elk politiekantoor zich wagen aan corruptie. Uw vader is een gepensioneerd politieagent die zijn job graag heeft gedaan en die binnen het drugsdepartement bendes oppakte die nadien ontmanteld werden. Uw partner erkende bovendien eigenlijk niet te weten of de politie naar aanleiding van een eventuele klacht van jullie zou optreden (CGVS Lizet, p. 4; p. 6; p. 8-9; CGVS Victor, p. 5-6 en p. 9-10)."

De Raad herinnert er in dit verband aan dat de verloofde van verzoekster tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook bevestigde dat corrupte politieagenten, ongeacht hun rang, vervolgd worden voor corruptie in Peru (NPO V., p. 10).

De Raad acht verzoeksters vergoelijkings dan ook geen gegronde reden om te rechtvaardigen waarom zij de bescherming van de Peruaanse overheid niet heeft ingeroepen. De commissaris-generaal bemerkt in dit verband nog dat ook het feit dat verzoekster ooit een gsm-diefstal heeft aangegeven en dat zij haar gsm niet heeft teruggezien, niet volstaat om te besluiten dat er geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst zijn.

De commissaris-generaal besluit terecht dat verzoekster niet alle redelijkerwijze van haar te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat zij aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor haar de enige overgebleven uitweg was.

Door louter algemene landeninformatie bij te brengen die verder geen betrekking heeft op haar persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met haar eigen situatie of de door haar voorgehouden feiten en problemen niet wordt aangetoond, brengt verzoekster geen concrete en geïndividualiseerde elementen bij die voormelde pertinente vaststellingen in een ander daglicht stellen.

Dat er in Peru op het vlak van de strijd tegen corruptie nog vooruitgang te boeken is, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering is geschraagd uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Peruaanse autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoekster op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoekster niet aannemelijk dat er in haar individuele omstandigheden geen doeltreffende overheidsbescherming voorhanden is in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij daar geen toegang toe heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij in de onmogelijkheid was bescherming te vragen of dat van haar om bepaalde redenen niet kon worden verwacht die bescherming te vragen. Er wordt niet aangetoond dat de Peruaanse overheden in verzoeksters geval geen doeltreffende bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Bijgevolg blijkt er geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

5.3. De documenten die werden neergelegd in het kader van haar beschermingsverzoek vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. Verzoekster legt verschillende documenten neer die haar persoonsgegevens en haar professionele activiteiten bevestigen, namelijk haar identiteitskaart, de identiteitskaarten van haar kinderen en twee diploma's verpleegkunde (AD CGVS). Deze elementen worden niet betwist, maar houden geen verband met haar vluchtrelaas en kunnen een nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maken.

Verder legde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS een video neer van de vaccinatiecampagne van de Peruaanse overheid tegen de COVID-19-pandemie waarin zij met een hoofddekseel en een mondkapje zou te zien zijn. In zijn bestreden beslissing bemerkt de commissaris-generaal evenwel dat verzoekster niet aangeeft een specifieke vrees te koesteren voor het feit dat zij in beeld komt in de overheidscampagne, hetgeen verzoekster in haar verzoekschrift ook niet weerlegt. In de mate dat verzoekster naar deze video verwijst als oorzaak voor de aangehaalde bedreigingen – zij en haar verloofde menen dat *“dit element haar op ongewenste wijze in de schijnwerpers heeft gezet als verpleegster en zodoende de aandacht werd getrokken van één of meer criminele organisaties”* – bemerkt de Raad dat uit deze video niet kan blijken dat zij geen beroep kan doen op de beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst en deze derhalve geen ander licht werpt op voorgaande overwegingen.

5.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekster toont niet aan dat er in Peru sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.5. Aldus toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES